

1789.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVEZDOSLAVA

Nro. 11.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVEZDOSLAVA

Schönfeldské

Čhř. Král. Pražské Noviny.

Dne 14 Března.

Wogensstj Příběhowé. Nro. 3.

3 Charwat 28 února.

D 15ho února Turcy z Wakupu v
wěššim počtu a častěgi, než gať
gegich obyčeg gest, wybihali k Dabi-
ně a Dobroselu w Likánsčém kordonu.
O tom nášši zwědēwše, dne 23 toho
pro wbezpečení náššich strážj wyslali
částku lidu od Likánsčého plku k Wakupu
a Ostrowicy, aby tento lid zdaleka po-
zorowal, coby Turcy za aumysl měli.
Nášši w tagnosti přišli až k Wakup-
ským zdem, a stogjce tu za dlanhan
chwili, nespatriłi nikde žádných nepřá-
tel. Aby tedy té příležitosti předce v-
žili, v samé Wakupské zdi kulu (folnu)
Turka Namina Agy Čachyce do grun-
tu wypálili, a při té příhodě wzdalo

se gin 21 Tureckých poddaných, kteří
w té kule pozůstawali. S věššim za-
gatými nášši bezewšši své ztráty nawrá-
tili se na své předěšlé místo.

Nato hned giná naše komenda
wyslána byla z Dobrosela k Ostrowicy,
která měla to šfěstj, že 4 Turecké sau-
mary neb koně, na kterých Turcy dřj-
wj wezti chtěli, zagala, a ge sebau
odwedla.

Wáleční Posel.

Přani gistého Ruského Oficera dá-
wá obširněgšši zpráwu strany toho přj-
běhu, který se stal na den 20 prasy-
ce minulého roku w Moldawě w San-
gury a Salkuce mezy Ruským a Tu-
reckým

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVEZDOSLAVA

reckým lidem, při kterémž přiběhu General Kamenstý Turky na hlavu porazyl, a ge z obou těch míst nazpátek zahnal. W tom psaní se wypravuje:

"Den předtím, než General Kamenstý na Turky wyrazil, 3,000 Turků z Bendru vytáhlo, chtěje se k Tatarům přirazyti, a po třech dnech na Generála Kamenstého autok učiniti, nebo věděli, že on na tom místě, kde stál, toliko 500 mužů měl. Ale General prvé o gegich amyslu zvěděl; protož poručil prohlásiti, že ten, kdožby Turka přivedl, kterýby genu plnou zprávu dáti mohl, ga nepřátelé stogegij, a gaky gich počet gest, hognau od něho odplatu k očekávání má. Tři granatyři obětowali se k vykonání té věci. Oni dostali koně, a wygeli do gednoho lesa, kterýž Turky od Rusů dělil, a při konci kteréhož Turcy we wesnicých své zymnj přeženi měli. W lese postihli dva Moldawské sedláky, kteří dřívj do Salkuce gakožto hlawního Tureckého bytu wezli. Oni se gich y wozů zmocnili. Dwa oblišli sedléstary, běželi do Salkuce, a třetjho nechali při konci. Byli tedy oni dwa granatyři tak šťastnj, že připadli na gednoho Algu, který z chalupy vycházel; zapali mu hubu, whodili geg do pytle, a nawrátiwse se k swému spolutowaryssi, Algu odwedli Generalowi. Když nato Alga, gsa pohružkami donucen, wsecko wyznal, gakyby Turcy stáli, a gakyby gich počet byl, General přiwzal k sobě dwa tisíce čtyry sta pěchoy, šest set Rozáků, a s menšich děl, kterýchžto wssak nepotřebowal. Tak

wyprawen s lidem, táhl na Turecké dvě neb tři wesnice, w kterých Turcy a Tataři roztraussenj byli. Šťastně ge přepadl; Rusové na Turky kopimi a pačnety dotjrali, kteří wychopiwse se na rychlost, a ztratiwse 800 mužů, w přem k Akjermanu vjškali. Prvé wssak než tam doběhli, zymau a strz giné nepohodlj gestě přes dwa tisíce gich zabynulo, což se poznalo z konj, gesto nazpátek do Salkuce přiběhli. Tito koně, gakož y 4 tisíce wolů a mnoho owců dostali se Rusům za kořist. Geden Bassa a 150 mužů, oficyrů a sprostých dohromady, bylo zagato, též gedem Sultan, syn Tatarstého Chána, byl zabít. W zagatého Bassy Obrst od Rozáků nalezl 18 tisíc dukátů. Nato General poručil w té straně wsecky wesnice wypáliti, a zamezyl wsseliký průchod k Bendru, tak že tam pozůstawajícím Turkům žádný wje lid na pomoc přigjti nemůže. Ostatně perwnost Bendr strz ztrátu těch těch tisíců mužů, kteří tam odtud ke Sanguce wytáhli, a wje se zpátkem nenawrátili, welice sestrabla, a když skutečně k autoku přigde, nebude wje mocy tak šťastně Rusům odporowati.

Podle zpráwy z Bofynských hranic pod dátum 23 vnora, Turcy nynj walněgi se shromaždugj, a wysylagi welmi sylné patrolly k pozorování našeho lidu. Aby naše hranice před nepřátelskými výpady vbezpečeny byly, Obrselaynant Bajalič za řekau Slinau dáwa záseky dělati, a k nim postawil Seresany a giné Turecké přestěhowance. Dne 21 toho přitáhli Turcy k ře-

čeným

čeným zásekům v velikém počtu, a odpoledne velmi mocně doráželi na ně; ale Seresanové zmúžile se bránili, a mnoho nepřátel pobili; ostatní Turcy se rozutekli. Když nato Turcy opět k zásekům dorazili, Seresané vidouce, že moci gegich odolati nemohau, obrátili se nazpět, a causali velmi prozřetelně až k své komendě, tak že ani gediného muže neztratili. Když se Turcy od záseků vrátili, opět předešlá práce wzala svůj začátek.

Krási dobrovolnjcy před několika dni dobíhali až k Predornu, a tam od nepřátel shromážděné seno zapálili. Skrze to powstal požár, že cýsařské wogsto táhne; a protož wšickni lidé ze vsí vstáli do perwnosti, a tam několikrát z kusu vystřeleno bylo, aby lidé poráně znali, že jim od cýsařských nebezpečnstwí nastává.

Z Banátu zpráva daná 23 vnora praví, že blawej byt na neyděl za 8 dnj do pole přeložen bude. Turcy po hranicích Syrmie nyní zhusť se okazují a stráfují, ale dosawad nikde se jim nepodařilo. Dne 14 přigeli dwa francouzští rychlí poslowé do Zemljna, kterých gednání velmi důležité býti má. Oni nechali svých wozů na postě, složili při wogenské kase v Antojna Esterházy regimentu svůj druhý spis, a pak odebrali se do Bělehradu.

Neyposlednějši psaní z Bonstannynopole dáno 16 ledna činí zmjnk, že obecného lidu hlas gest, aby na místě nynějšiho neywyššího Wezyra za poknjho neywyššího Wúdce proti Ruským a Rakaušským armádám galyš Udgi

Michmed z Alzye powolan a zvolen byl. Tento gest gako druhý Bůh lidu, ale skutečně také dokonalý muž as 60 let věku svého. On w Persyi we mnohých wálkách zemské Řiditele na hlas wů porazyl, a Řeků w krugině Motea před konečnou záhubou, která jim od Tureckého dwora roku 1770 vrce na byla, zachránil. On také ponawohl neywyššímu Sultánowi, aby po wšech mořských březích, kdež lodj přistawají, domowé pro nemocné wystaweni byli. To geho nawrzení bylo přigato, wšak ale strz nynějši wognu nepřiflo k wykonání.

Z Zemljna 26 vnora. Plawení po Dunagi nyní opět wzalo svůj počátek. W Kaysacu lodní most již zawěšen gest. Časy syce dosawad stogegj na břehu, ale co neydějw na wodu pustrény budau. Nowý Bělehradský Bassa dychtj welice po wogně, a není nikterak tím spokojen, že tak často rychlí poslowé z obau stran přicházejí. Gak se praví, on co neydějw nepřátelstwu počátek učiní, aby na ten způsob dobíhání rychlých poslu přetrženo bylo. — K Serwickým dobrovolnjkům přiraženy budau dvě kompanye ostrostřelců. — Pan Major Michaljewič dnes ráno přigel sem s mnohými spisy, a w večer opět odrud odgel. Ty pokoge, w kterých Cýsař geho Milost lonského roku obýwal, gsau co neypečněgi wycištěny a připraweny, wšak dosawad se newj, kdo do nich přigde.

Z Sabimowa (Hermannstadt) 20 vnora. Po hranicích na wšech horách dosawad hluboko sněhu leží, a tau sazmau

man přičinaiu nic se nepřátelského před se wyziti nemůže. — Gať přicházegj zpráwy z Walachye, Knjze Marwojeny, Walašský hospodář, nevstále se chystá do pole, tať aby s swým dobře ozbrogeným lidem na to hrozné diwadlo wystaupiti mohl.

Před několika dni tři chycenj Turcy byli přivedeni do Kronsstátu. Když byli vyslýcháni, přiznali se, že ge Knjze Marwojeny wyslal, y gim w dostatku peněz dal, aby w Kronsstátu náležite wysspehowali, gaťby se tam nássi k wogně chystali.

Sem do Sabjnowa přišla zpráwa, žeby Rusowé Bendr byli měli wybogowati. Ale to gest zpráwa, která se nigat prawdě nepodobá; nebo wjme, že Bendr gest pewnost takowá, která se wyrowná Očakowu. Samo město gest prostranné, pewnými zdmi ohražené, a welmi lidné. Ležj na břehu Dnystru w Bezarabyi; tu se počítá lida 80 tisíc, a wždy, tať y w čas pokoge, ležj w tom městě weliké množstwj jeničarů, nad kterými zpráwu wezde Bassa s erbem z koňských ocasů. Powětřj w té straně gest zdrawé, a krásná rowina daleko široko. Obywatelé toho města gsau Moldawští Slozwacy, Armenyáni, Turcy a Židé. — A kdyby Bendr gať Očakow flesc, tedy předce Turecký dwůr w poslednjm tažení není, gať někteřj to připomínagj. Těchto nepřatel nesmíme sobě za tať špatné pokládati, byť to wjtězyliti se cti bylo, že ge přemohl. Tať widěti gest z welikých příprav k wogně obau cysářských dworů, že moc swého nepřitele welmi dobře znagj.

Z Lwowa 18 vnora. W nassem králowstwj nanowo rekruti se zbíragj, a přicházegj sem den po dni z rozličných fragů; tať zde westrz šlo 150 konj pro wogsto. Zeytrějšho dne z Zaroslawi poweze se weliké množstwj mundařu do Moldawy. Ostatně glistotně se wj, že Koburská armáda (nepochybne budeli přjgemněgšj powětřj) w měsýcy březnu do pole wytáhne.

Z Jasenowace 16 vnora. Wtiskowánj Turkům poddaných Křesťanů den po dni gest wětšj. Prwe Turcy, když gim k do z Křesťanů daně bud dāti nechťel aneb nemohl, gen wězenjm aneb zawedenjm do otrocké poroby trestali; nynj ale dofonce takowým žiwoty odgjmagj, aneb ge ginými wymyslenými tresty trápegj a mučegj. Nedáwno přišli weyběrcj do gedné na hranicých ležjcy wesnice, kdež podobně Křesťanstj poddanj swau kontribucy skládati měli. Dwa z nich nebyli w stawu platiti. Turečtj ukrutnjcy, když prwe obau dosti natrápili rozličně wymysleným způsobem, posledně ge co nevytrutněgi zamordowali. Aby pať předce pachtant kontribucenské daně negat zaplacen byl, toho gednoho zamordowaného Křesťana ženu do otroctwj prodali. Když onino weyběrci tať tyransty nad Křesťany se wztekali, prawili mezy sebau: "Bratři, newěťte žádnému, kdo křjž dělá, daurowé (gaurowé) nebyliby nikdy do našich zemj přišli, kdyby tito Křesťanstj psy (rozumice swé poddané Křesťany) nebyli w naši zemj, nebo gedni držegj s druhými; my ge musíme y s gegich popy (duchownjmi) wklamenowati, wplegiti."

Pos